

Őszi baráti találkozó Szlovákiában

Megkértük diákjainkat, írjanak pár gondolatot erről a találkozóról, ők mit láttak, hogyan élték meg, mit jegyeztek meg, hogyan töltötték el e pár kedves napot.

Íme pár vállalkozó diák visszaemlékezése:

Az iskolánktól indulva, sok osztályból mentünk Szepsibe. Nagyon örültünk, mikor kigördült velünk a busz. Mosolyogva integetettünk az anyukánknak.

Hosszú volt az út Magyarországtól Szlovákiáig. Szép volt a táj, sok mindent láttunk odafelé. Mikor megérkeztünk, kipakoltuk a csomagokat és bementünk az iskolába, egy osztályterembe. Az üdvözlésünkre jöttek a tanár nénik és a tanár bácsik. Kérdezték, hogy hogyan utaztunk, aztán beosztottak bennünket, ki hol lesz elszállásolva.

Én Nagy Laciékhoz kerültem. Kezet fogtunk és megismerkedtünk egymással. Aztán behozták a mezeket. Bence és Lilla kő- papír- ollóval döntötték el, hogy ki öltözik előbb, a fiúk vagy a lányok. Bence nyert. Kimentünk a műfüves pályára focizni és elosztották a csapatokat.

A fociba a karcagiak nyertek. Majd következett a tesi teremben a kosarazás.

A szepsiek ebben jobbak voltak nálunk, így kikaptunk. Kellemesen elfáradva indultunk a családokhoz. Beszélgettünk, ismerkedtünk, Laci anyukája pizzát rendelt. Megvacsoráztunk, fürödtünk, néztük egy kicsit a tévét, aztán mentünk aludni.

Másnap fölkelünk és indultunk az iskolába. Busszal elmentünk a hegyekhez, föl a Krasznahorka várhoz. Bementünk és megnéztük a régi fegyvereket, tárgyakat. Nekem nagyon tetszett minden. A következő állomásunk a betléri Andrassy – kastélyhoz vezetett, ahol megnéztük a kitömött állatokat. Nagyon tetszett a kastély is. Ott bementünk egy étterembe és megebédeltünk, aztán mentünk vissza az iskolához. Megint a családoknál szálltunk meg.

Az anyuka rántott húst és sült krumplit készített vacsorára majonézzal és ketchuppal meg teával. Ez volt a második nap programja a szepsiekkel.

Harmadnap métáztunk. Nagyon érdekes ez a játék, de sajnos ebben is kikaptunk, mint a kosárlabdában. Aztán elmentünk ebédelni. Összepakoltuk a holminkat a teremből, elbúcsúztunk vendéglátóinktól és elindultunk haza. Megint hosszú volt az út. De hazafelé az volt a jó, hogy néztük a Tom és Jerryt. Ez volt a szepsi utazásunk.

Jól éreztük magunkat. Köszönjük!

Kozák János

5. osztály

2010. október 6-án Szepsibe látogattunk az iskolával. Az út nagyon hosszú volt, de jól eltelt. Amikor megérkeztünk, bementünk egy terembe, ahol elmondták, hogy hol fogunk lakni.

Én ugyanahhoz a fiúhoz kerültem. Utána a sportesemény következett, amit egy kicsit megváltoztattak. A kosár meccset a szepsiek nyerték, a focimérkőzés döntetlen lett, így a vándorkupa náluk maradt, de jövőre visszazerezzük.

Második nap elmentünk egy várat és egy szép kastélyt megnézni. Mikor visszaértünk, mindenki hazament, utána szabad program volt.

Én nagyon jól éreztem magam, szeretettel várjuk őket vissza.

Ökrös Szabolcs

8. osztály

Szép hegyeket, völgyeket láttunk a buszból, amikor mentünk és jöttünk. Egy palotába és egy várban idéztük a régmúlt időket. A családnál, akinél voltam, nagyon kedvesek voltak velem. Tündi megadta a címét, a telefonszámát és az e-mail címét is. Sok ajándékot kaptam, amikor hazamentem. Remélem, hogy legközelebb is hozzájuk kerülök.

Papp Enikő
5. osztály

2010. október 6-án Szepsibe látogattunk el, mint már oly sok éve. Baráti mérkőzéseket játszottunk, de most a sport kicsit eltért a szokásostól. Maratonoztunk fociban és kosárlabdában is.

Az első nap csak sport rendezvényekkel telt. A focimeccs döntetlen lett, a kosármérkőzést pedig a szepsiek nyerték meg. A vándor kupa ezért ismét náluk maradt, de jövőre megszerezzük!

A második nap kirándulással telt el. Ellátogattunk a Krasznahorka várba. Nagyon szép és érdekes volt. Délután értünk haza, ezért a családokkal töltöttük a szabad időnkét. Most egy új családhoz kerültem, de nagyon jól éreztem magam. Kedvesek voltak, vendégszeretők.

Harmadik nap kipróbálhattuk a Méta nevezetű játékot. Szepsiben sokszor játsszák, nagyon szeretik. Velünk is próbálták megszerettetni, megkedveltetni. Szerintem sikerült is nekik! A játékot befejezően a közös ebéd következett. Búcsút vettünk kedves vendéglátóinktól, a mihamarabbi viszontlátásig.

A haza út is nagyon jól eltelt. Feltaláltuk magunkat. Várjuk őket vissza!

Hajnal Anikó
8. osztály

Amikor odaértünk, akkor bemondták, hogy ki kihez megy. Én Csepely Noémihez kerültem. Aztán mentünk ebédelni, ott nagyon nagy volt a sor. Mindenki tolakodott, meg előzött. Mi is tolakodtunk, de nem szóltak érte. Megebédeltünk, aztán én, Enikő, Fruzsi meg a társaink siettünk átöltözni a meccsre. Visszamentünk a terembe, és azt mondták, hogy nem kellett volna átöltözni, mert kapunk mezt. A focipályán kisorsolták a csapatokat. Utána elkezdődött a foci. Először a fiú csapat kezdett, de Fruzsi is benne volt. Aztán jöttünk mi, de még volt egy vagy kettő csapat. Mikor vége lett, az eredmény döntetlent mutatott. Pihentünk egy keveset, hoztak vagy öt tálca szendvicset, mivel éhesek is lettünk, nagyon jól laktunk. Bementünk a tornaterembe, még dobtunk egy párat, aztán elkezdődött az újabb mérkőzés. Megint a fiúk kezdtek, ugyanúgy, mint a fociban. Mikor vége lett, az eredmény: ők nyertek. Utána a karcagiak kaptak egy szatyor ajándékot. Aztán mindenki hazament a vendéglátójához. Noémiék nagyon kedvesek voltak, kérdezték, hogy jó lesz-e, ha elmegyünk egy étterembe vacsorázni. Persze, hogy helyesltem. Kiderült, hogy van nekik egy kávézójuk, ahová el is látogattunk. Volt csocsó, meg dars is. El is kezdődött a versenyünk. Először Noémi nyert, aztán én. Darsoztunk, én álltam nyeresre, de Noémi egy triplásat dobott, és ő nyert. Úgy eltelt az idő, hogy egyszer csak 23 óra lett, és mentünk haza. Nem is fűrödtünk, hanem felvettük a pizsamát és aludtunk.

Másnap reggel felkeltünk, megreggeliztünk és mentünk az iskolába. Jött értünk a busz, és mentünk a Krasznahorka várához. Sajnálom, hogy nem lehetett fényképezni, pedig sok érdekességet szívesen megörökítettem volna. Aztán mentünk a Betléri Kastélyhoz. Megnéztünk egy vízesést is. Láttunk mókust, kerestünk köveket, másztunk fára.

Én belementem egy hatalmas árokba, ki akartam menni, de visszacsúsztam. Csupa sár lett tőle a nadrágom, de a patak vizével lemostam.

Harmadik nap Noémi nem akart felkelni, és az anyukája nyakon öntötte vízzel. Nagy nehezen felkelt, megreggeliztünk, és mentünk a suliba. Később ott egy kicsit métáztunk. Én egyszer tudtam elütni a labdát. Aztán ebédeltünk és indultunk haza.

Nagyon köszönjük a tanárainknak, a vendéglátóinknak ezt a felejthetetlen utat. Várom Noémit és a többieket!

Béres Ildikó
5. osztály

Már egy pár alkalommal voltunk Szlovákiában, testvérvárosunkban Szepsiben. Ebben a tanévben 2010. október 6-7-8-án került sor ismét erre a találkozóra.

Reggel 8 órakor busszal indultunk az iskola elől. Nagyon jó volt az út, sok jó dolgot tettünk, kártyáztunk, beszélgetünk stb. Annyira eltelt az idő, hogy észre sem vettük, már oda is érkeztünk.

Egy terembe lepakoltunk, majd amikor mindenki elhelyezkedett, felolvasták, ki kinek a párja lesz és kinél lesz elszállásolva. Amikor ez megvolt, elmentünk ebédelni, majd átöltöztünk és kezdődött a Karcag-Szepsi barátságos mérkőzés.

A focival indítottunk. Másfél órát játszottunk, döntetlen eredménnyel. Egy kis pihenő után jöhetett a kosármeccs, ami ugyanígy zajlott. Annyi volt a különbség, hogy nem döntetlen lett az eredmény, hanem a szepsiek győztek. 15-20 perc után eredményhirdetés volt, és átadták a jutalmakat. Minden karcagi gyermek kapott egy ajándékcsomagot. Vége lett az eredményhirdetésnek, mindenki összeszedte a holmiját, megkereste társát és elmentünk a családokhoz, ahol megvacsoráztunk, beszélgettünk.

Este még elsétáltunk jó páran a közeli hegy lábához, egy büféhez. Itt a kedves tulajdonos, a karcagiakat meghívta egy forró csokira. Jókat beszélgettünk, tréfálkoztunk, majd mentünk haza. Megfürödtünk, beszélgettünk, kellemesen elfáradva el is aludtunk.

Másnap 8 órára kellett a suliba lennünk. Mikor összegyűlt a társaság, felültünk a buszra, ki melyikre akart, és indultunk a krasznahorkai várhoz. A régi korok hangulata, csupa érdekesség vált láthatóvá számunkra pl.: páncél, ahol látszódott a golyó nyoma, fegyverek, festmények, konyha, porcelán szekrény, különféle szobák, székek, asztalok, evőeszközök, óriási régi hintó, temetési szalagok, sírok, mumifikált holttest, múmiák.

A kiállítások megtekintése után egy étterembe vitt az utunk.
A menü: húsleves, rántott sajt sült krumplival, mártással.

Mikor mindenki befejezte az ebédet, indultunk a Betléri kastélyba, ami az étterem mögötti kertben volt. Míg nem került ránk a sor, körülnéztünk a parkban. A kiállítótermekben elkezdtek szlovákul beszélni. Mindenki nagyon csodálkozott, kivéve a mellettünk lévő szlovák csoportot. Egy közénk tartozó szepsi férfi elkezdett reklamálni szlovákul. Akkor egy kisebb veszekedés után magyarul kaptuk meg a kastély ismertetését. Volt ott több érdekes dolog pl.: sok festmény, hálószobák, kitömött állatok, ruhák, páncélok stb.

Mire visszaértünk a szálláshelyünkre, nem volt még késő, így voltak, akik a focimeccsre mentek játszani vagy csak nézőnek. Egy páran gördeszkáztak a COOP előtt, sétálgattak, voltak, akik csak otthon maradtak. Amikor hűlt a levegő, haza indultunk vacsizni.

Másnap megint 8-ra kellett mennünk és megint bepakoltuk a táskákat és mentünk métázni. Két csapat kezdte meg az 1-1 próba játékot. Ezután jött a „komolyabb” mérkőzés. Itt döntetlent 2: 2-öt játszottunk.

Jött ismét az ebéd, majd a terembe mentünk és következett az elbúcsúzás.

Jól összebarátkoztunk, nehéz volt az elválás. Szerintem mindenki nagyon jól érezte magát ott Szepsiben, de már sokan vágytak is haza.

Köszönjük a szepsi iskolának a kedves vendégszeretetüket, a családoknak, hogy figyeltek, vigyáztak ránk.

Megköszönjük iskolánknak, a Diákönkormányzatnak, a Szülői Munkaközösségnek, hogy hozzájárultak e felejthetetlen három nap sikerességéhez.

**A karcagi diákok nevében
Kerekes Hajnalka
8. osztályos tanuló**